

жълтици. Търговецът се съгласил и продалъ котката за сто жълтици. Но когато отишелъ на кораба, той видѣлъ, че котката била вече избѣгала отъ гостилницата и седѣла на мачтата.

Корабътъ заплувалъ. Но скоро се появила още по-силна буря. Тя затласкала кораба безъ посока. Най-сетне стигнали въ друга непозната страна. Търговецътъ слѣзълъ отъ кораба. Отишелъ въ града и влѣзълъ въ една гостилница. И тука търговецътъ видѣлъ много пръчки по маситѣ, по-големѣи отколкото пръчките въ първата гостилница.

Когато донесли гостбитѣ, тозчасъ се явили много повече мишки, отколкото въ първата гостилница. Тѣ били два пѣти по-големѣи отъ другитѣ мишки.

Но търговецътъ пратилъ да донесатъ котката. Мишките се разбѣгали. Стопанинътъ поискалъ да купи котката. Търговецътъ му я продалъ за двесте жълтици.

Но като се върналъ на кораба, котката пакъ седѣла на мачтата.

Тръгнали отново да плуватъ по морето. Пакъ се появила буря. Отнесла кораба въ друга непозната страна. Слѣзълъ пакъ търговецътъ. Отишелъ въ гостилница. И тамъ видѣлъ още по-дебели и дълги тояги.

Като донесли ястията, тозчасъ се появили хиляди и хиляди плъхове. Гоститѣ почнали да ги удрятъ съ тоягитѣ. Търговецътъ пустиналъ котката, и тя тозмигъ прогонила плъховетѣ. Той я продалъ за триста жълтици.

Отишелъ си на кораба, но котката пакъ го била преварила — седѣла си на мачтата.

Заплувалъ отново корабътъ. Търговецътъ си помислилъ: „Нѣма да дамъ всичкитѣ жълтици на момчето. Ще задържа половината за мене“. Но щомъ помислилъ това, извила се такава страшна буря, че корабътъ щѣлъ да потъне. Тогава търговецътъ се разкаялъ, загдето поискалъ да задържи половината отъ жълтицитѣ за себе си.

Корабътъ заплувалъ спокойно. Търговецътъ пжтувалъ дълго време. Най-сетне стигналъ въ родния си край. Върналъ се вкъщи. Раздалъ на всички прислужници подаръцитѣ. Подалъ и на момчето шестотинъ жълтици, та рекълъ:

— Вземи тия пари, съ твоята благословена жълтица ги спечелихъ. Вземи и тая котка! Найнапредъ нея купихъ съ жълтицата.

И той разказалъ, какъ купилъ котката, какъ три пѣти я продавалъ, та спечелилъ шестотинъ жълтици.

— Благодаря, господарю, — рекло момчето, — но ми е много жално за ония хора, които нѣматъ мира отъ мишките и плъховетѣ. Тѣ сж си дали жълтицитѣ, а котката избѣгала. Съ паритѣ, които ми донесе, азъ ще наема единъ корабъ, ще купя много котки и ще ги занеса въ ония страни, гдето има толкова много мишки и плъхове.

— Много добре си намислилъ, момко. Така трѣбва да постъпва всѣки честенъ търговецъ. Твоята жълтица е благословена, защото си добро и честно момче. Следъ единъ месецъ азъ отново ще отплувамъ по търговия, ще взема и тебе. Ще купимъ много котки и ще ги занесемъ въ ония страни, гдето бѣхъ продалъ котката.